

- модернізувати структуру ринку фінансових послуг, направлену на зростання операційної спроможності, зменшення волатильності та ризиків, і тим самим посилюючи взаємозв'язок між його учасниками і зовнішніми ринками;
- створити механізм моніторингу та попередження фінансових кризисів, програми дій в надзвичайних ситуаціях, що дозволяють послабити вплив фінансового кризису на економіку і потреби населення, вибравши необхідну антикризову стратегію для національного ринку фінансових послуг.

СПИСОК ИСТОЧНИКОВ:

1. Кологойда О.В. Правове регулювання фондового ринку України [Навч. посіб.] / О.В. Кологойда. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 320с. – ISBN 978-966-667-293-6.
2. Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг : закон України від 12.07.2001 № 2664-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?page=2&nreg=2664-14>.
3. Финансово-кредитный энциклопедический словарь. Под общей редакцией А.Г. Грязновой [Текст]. / А.Г. Грязнова – М.: Финансы и статистика, 2002. – С.468
4. R. E. Caves, J. A Frankel, R.W. Jones. «World Trade And Payments», N.Y. – 1990. – P. 516.

УДК 330.341

ІННОВАЦІЙНА БЕЗПЕКА В ЕВОЛЮЦІЙНОМУ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ

Ніколаєнко А.І., здобувач, Інститут економіки промисловості НАН України (м. Донецьк)

Ніколаєнко А.І. Інноваційна безпека в еволюційному розвитку економічної системи.

У статті досліджено інноваційну безпеку з позиції комплексного і системного підходів. Визначено сутність інновацій та інноваційної безпеки шляхом застосування інтегрованого підходу в дослідженні категорій. Встановлено, що інноваційний розвиток і безпека – це дві невід’ємні складові загального процесу економічної системи. Зважаючи на те, що методологічним принципом функціонування інноваційної безпеки є принцип системності у статті проаналізовано принципи функціонування системи та визначено її складові елементи. Узагальнено загрози та протидії в системі «суб’єкт-об’єкт-система безпеки». Під об’єктом в даному випадку розуміють будь-яку систему в середовищі, що може піддаватися негативному впливу факторів різного характеру і яка потребує свого захисту. В досліджуваному контексті інноваційна безпека розглядається як комплексний і системний підхід, що здатний протистояти потенційним і реальним небезпекам та загрозам.

Ключові слова: інноваційна безпека, еволюційний розвиток, економічна система, безпека, небезпека.

Ніколаєнко А.И. Инновационная безопасность в эволюционном развитии экономической системы.

В статье исследована инновационная безопасность с позиции комплексного и системного подходов. Определена сущность инноваций и инновационной безопасности путем применения интегрированного подхода в исследовании категорий. Установлено, что инновационное развитие и безопасность – это две неотъемлемые составляющие общего процесса экономической системы. Учитывая то, что методологическим принципом функционирования инновационной безопасности являются принципы системности, в статье проанализированы принципы функционирования системы и определены ее составляющие элементы. Систематизированы угрозы и противодействия в системе « субъект - объект - система безопасности ». Под объектом в данном случае понимают какую-либо систему в среде, которая может подвергаться негативному воздействию факторов различного характера и требующая своей защиты. В исследуемом контексте инновационная безопасность рассматривается как комплексный и системный подход, который способен противостоять потенциальным и реальным опасностям и угрозам.

Ключевые слова: инновационная безопасность, эволюционное развитие, экономическая система, безопасность, опасность.

Nikolaenko A. Innovation safety in the evolutionary development of economic system.

The article discloses the research of innovation safety from the point of view of complex and systematic approaches. The essence of innovation and innovation safety were determined through application of integrated approach in the research of the categories. It was defined that innovation development and safety are two integral parts of the general process of economic system. Taking into account that methodological principle of functioning of innovation safety is the systematic principle; the article presents the analysis of the principle of the system functioning with the definition of its components. The threats and countermeasures in the system “subject-object-safety system” were generalized. The object in this case is a system in the environment that can get negative influence of different factors and where the system needs protection. In the research context innovation safety is considered as a complex and systematic approach which can counteract potential and real threats.

Key words: innovation safety, evolutionary development, economic system, safety, threats.

Постановка проблеми. В сучасних умовах проблема підвищення ефективності національної економіки тісно пов’язана з прискореним та безпечним розвитком інноваційної сфери. Саме інноваційна безпека сприяє підйому і подальшому розвитку економіки, її технологічній модернізації. При цьому інноваційна безпека дає можливість реалізації конкурентних переваг національній економіці на світових ринках.

Проте при переході до нових соціально-економічних відносин, внаслідок невизначеності та нестабільності намічених реформ, а також не чітко окреслених цільових орієнтирів національної економіки, відбулося посилення існуючих та утворення нових (самовизначених) факторів, що негативно вплинули на інноваційну безпеку економічної системи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемою дослідження інноваційною діяльністю займалися такі відомі зарубіжні вчені як Д. Белл, М. Портер, Р. Солоу, Дж. Стиглиц, Ш. Тацуно, М. Шумпетер, російські дослідники А. Динкін, В. Іноземцев, М. Костель, Л. Шаховська, серед вітчизняних вчених слід виділити: О. Амошу, В. Антонюк, О. Білоруса, В. Ляшенка, Д. Лук’яненка, Ю. Макогона, Т. Медведкіна та інших.

Виділення невирішеної проблеми. Однак, незважаючи на значні результати наукових досліджень у цій галузі, їхній ретельний аналіз показав, що в наукових працях недостатньо приділено уваги безпеці інноваційного розвитку та її впливу на економічну систему.

Мета дослідження полягає у визначенні сутності, структури та особливостей інноваційної безпеки при нестійких економічних системах.

Результати дослідження. Перше десятиліття XXI століття характеризується підвищеною нестабільністю і невизначеністю розвитку економічних систем. Це пов’язано перш за все з жорсткою конкуренцією та турбулентністю швидко змінюючого як зовнішнього так і внутрішнього середовища [1].

До того ж слід додати, що на перехідних етапах суспільного розвитку глибоким структурним і організаційним змінам підлягає і сама економічна система з багатьма функціями розгалужених підсистем. Ці підсистеми відносяться до класу так званих складних інтравертних систем, які в процесі функціонування піддаються різноманітним факторам впливу. Розвиток підсистем здійснюється за своїми внутрішніми закономірностями, що апріорно не дозволяє їм здійснювати вплив на функції стійкого збалансованого розвитку

трансформуючих функціональних елементів інноваційної системи.

Слід також відзначити, що в процесі економічних трансформацій інноваційна система не тільки реалізує свої властивості у взаємодіях з іншими підсистемами внутрішнього і зовнішнього середовища, але і стимулює розвиток нових більш складних ієрархічних утворень. При цьому властивість кожної системи, що побудована на принципах стійкості, елементах саморегуляції і цілісності, здатна сама забезпечити своє безпечне функціонування кожній з підсистем. Проте існуючі або змінюючі процеси, можуть не лише порушити, але і змінити прогресивну траєкторію інновацій в еволюційній системі розвитку на регресивну. Тобто внаслідок хаотичності або впливу деструктивних сил, підсистеми можуть не тільки порушити розвиток системи, а й призвести до її руйнування. В реальних самоорганізованих процесах цьому сприяє комбінована складова еволюції, яка одночасно дає можливість нововведенням, появі різноманітності і прискорення прогресу.

В термінах синергетики наявність цих двох взаємодіючих між собою типів розвитку (прогресивний і регресивний) відображаються в поняттях простого і дивного атракторів. Простий атрактор притягує еволюційну систему до стійкого стану шляхом урівноваження системи із середовищем, а дивний атрактор орієнтує на досягнення системою більш складної структури, внаслідок цього відбувається невідновлена стійкість із системою. Дія простого атрактора асоціюється з регресом, а дивного - з прогресом, тобто процес самоорганізації в постбіфуркаційний період залежить від впливу того чи іншого атрактора. Тому збереження властивостей системи в ході її еволюції є одним із чинників відбору в еволюційно-самоорганізованих процесах [2]. В цих умовах виникає гостра потреба в інноваційній безпеці, що сприяє посилюючим прогресивним тенденціям в сферах виробництва, створенню нової продукції та підвищення її конкурентоздатності.

Початковим теоретичним припущенням дослідження інноваційної безпеки та її сутності можна надати філософського обґрунтування. Це пояснюється тим, що сутність будь-якого явища, формуючи його субстанціональну основу і будучи визначеною, дає уяву про закономірність безпечного розвитку, природно розвиваючи те загальне, що є для нього стійким. Обґрунтування і вирішення цих проблем в багатьох випадках залежить від використання загально визначених методологічних підходів і методів.

Першочергово цьому аспекту уявно позиціонує логічний підхід, який дає можливість виявити сутність терміну «інноваційна безпека» на основі понятійного апарату і співставлення досліджуваного явища з близькою за змістом, але не тотожною категорією. Тому виходячи із припущень і уявлень, слід уточнити також такі поняття, як «інновація», «безпека», «система».

Визначаючи термін «інновація», слід відзначити, що в багатьох інтерпретаціях феномен інновацій позиціонується в якості:

а) історично визначеного рівня розвитку суспільства, його потенційними можливостями, вираженими в типах організації економіки та людської діяльності.

б) сукупності матеріальних і духовних цінностей, створених людським суспільством.

У зв'язку з цим сутність інновацій репрезентують як інтеграцію змінюючого і цивілізаційного підходів до пояснення економічної діяльності. Вони орієнтовані на з'ясування економічної детермінанти технологічного розвитку (зміни виробництва) і різносторонньої соціально-економічної залежності. По відношенню до них людина стає підвласною цим змінам, не дивлячись на те, що своєю діяльністю створює всю різносторонність соціально-економічних відносин і умов існування.

На цивілізаційному рівні розвитку відбувається конкретизація «економічного індивіда» і «історичної людини», на яку (враховуючи різні періоди часу) накладається відбиток всієї різноманітності ідеологічних, соціально-психологічних та інших факторів, в тому числі і ірраціональних за своїм походженням і змістом [3]. Тобто призначення цивілізаційного підходу полягає в тому, що людина як творець може і повинна знаходитися в центрі інноваційного розвитку не дивлячись на зміну соціально-економічної системи. Але по мірі зміни економічної системи, а також значною втратою регулюючих функцій підсистем, а саме: міграція (відтік мізків); демографічна криза; деградація виробництва та ін., виникає загроза стійкості функціонування інноваційної системи.

Особливу вагу в еволюційних процесах економічної системи мають принципи спадкового характеру, завдяки яким набутий еволюціонує системою досвід сприяє переходу на більш складні траєкторії розвитку. Ці принципи відіграють детермінуючу роль в подальших процесах розвитку, обумовлюючи переважно комбінований хід еволюції, в тому числі й інноваційного характеру. Чимало вчених цей принцип характеризують еволюційним консерватизмом, який на думку А. Панова, є фундаментальним інваріантом універсальної еволюції [4].

Для цього принципу важливо, щоб економічна система не тільки зберігалась в існуючому вигляді але і включалась в самоорганізуючі процеси прогресивного розвитку. Як свідчить історичний досвід, чим вищий еволюційний розвиток тим швидше приєднуються до нього більш високі і складні попередні структурні рівні і ступені розвитку економічної системи.

Таким чином інтегрований підхід в дослідженні категорії «інновації» дозволяє виокремити наступні взаємопов'язані сторони цього соціально-економічного явища.

По-перше, інновації – це процес активної діяльності, людини, суспільства, спрямований на освоєння, пізнання і перетворення цього процесу в матеріальний добробут.

По-друге, в аксіологічному аспекті інновація – це сукупність досягнутих в процесі освоєння матеріальних і духовних цінностей. Ці цінності віддзеркалюють рівень досягнення людством НТП, де вони також виступають в ролі специфічного об'єкта освоєння.

По-третє, в гуманістичному аспекті інновація – це найважливіший фактор духовного розвитку людини, розкриття її творчих здібностей.

Таким чином, враховуючи різноманітні погляди на це явище слід наголосити, що інновація є невід'ємним продуктом людської діяльності, яка сприяє підвищенню та стійкому розвитку економічної системи.

Вперше комплексне визначення терміну «інновація» було надано Й. Шумпетером у роботі «Теорія економічного розвитку» як нововведення у сфері технології виробництва та управління процесами [5]. Інновації ним розглядалися як фактор впливу на економічне зростання.

Разом з тим фундаментальний характер принципу еволюційного консерватизму, що виражає властивість самозбереження економічних систем, у разі прогресуючого (інноваційного) розвитку чітко виражає ідею безпеки. Адже чим вищий ступінь розвитку еволюційної системи, тим більше виникає потенційних небезпек і загроз. Це свідчить про те, що будь-яка система інноваційного розвитку взаємопов'язана і взаємозалежна з факторами безпеки.

Фактично інноваційний розвиток і безпека – це дві невід'ємні складові загального процесу економічної системи. Тим більше, що сучасна інноваційна модель розвитку, має значну кількість різноманітних підсистем, яким характерні як позитивні так і негативні фактори впливу. Це характеризується тим, що у разі посилення динаміки, внаслідок впровадження інновацій, або так званих псевдоінновацій, виникає неузгодженість у стійкому функціонуванні всієї системи. Внаслідок цього порушується механізм системи розвитку та управління, відбувається збій окремих підсистем. Більш того в силу неможливості синхронізації значної кількості ступенів свободи призводить до того, що в системі по відношенню до інноваційного процесу утворюються небезпечні фактори впливу.

Перші ознаки філософського поняття безпеки надав Т. Гоббс, який охарактеризував об'єктивний взаємозв'язок держави і особистості [6].

Він відмічав, що в різні періоди часу створюючи державу як форму своєї організації, суспільства в першу чергу ставили за мету забезпечити свою безпеку. Проте в силу суперечливої об'єктивно-суб'єктивної людської діяльності, безпека стала невід'ємною частиною життєдіяльності соціума. З одного боку, це загальнонаукова категорія, яка є інтегральною формою безпеки для різноманітних сфер та конкретних об'єктів, таких як: внутрішня і зовнішня політика, оборона, економіка, екологія, соціальна політика, інформація, технологія та ін. З іншого – це цілком конкретна зрозуміла і чітка наукова категорія, яка своєю властивістю і змістом направлена на захист ідеалів і

цінностей людини, суспільства, держави. За визначенням [7], [8], [9], [10], [11] безпеку слід визначати як економічну категорію так як це пов'язано із шкодою, збитками та іншими матеріальними втратами.

Методологічним принципом функціонування інноваційної безпеки є принципи системності. Тобто будь-яке явище (галузь) в сфері безпеки необхідно розглядати як окреме відносно самостійне утворення, до складу якого входять декілька явищ меншого масштабу. Але при взаємодії, або негативному впливі на більше масштабне утворення відчувається негативний вплив меншого. Це свідчить про те, що структура і організація в сукупності створюють цілісну систему зв'язків і відносин між всіма елементами, роблячи їх єдиним і потужним механізмом, що призначений для виконання головної задачі.

Слід відзначити, що кожне утворення (явище) має свою визначену систему із її складовими елементами, такими як єдність взаємопов'язаних і взаємодіючих предметів, процесів, відносин. Тому, властивість функціонування інноваційної безпеки як цілісного, але взаємозалежного явища на яке впливають загрози слід розглядати через систему «суб'єкт-об'єкт-система безпеки» рис.1.

Під об'єктом слід розглядати будь-яку систему в середовищі, що може піддаватися негативному впливу факторів різного характеру і яка потребує свого захисту. Адже ні в природі, ні в сферах людської діяльності (технічній, економічній, соціокультурній та ін.) не існує ізольованих явищ і предметів. Тим більше, що об'єктивне існування загальних взаємозв'язків між явищами і процесами в дійсності, як і взаємодія усіх факторів, обумовлюється саме такими зв'язками.

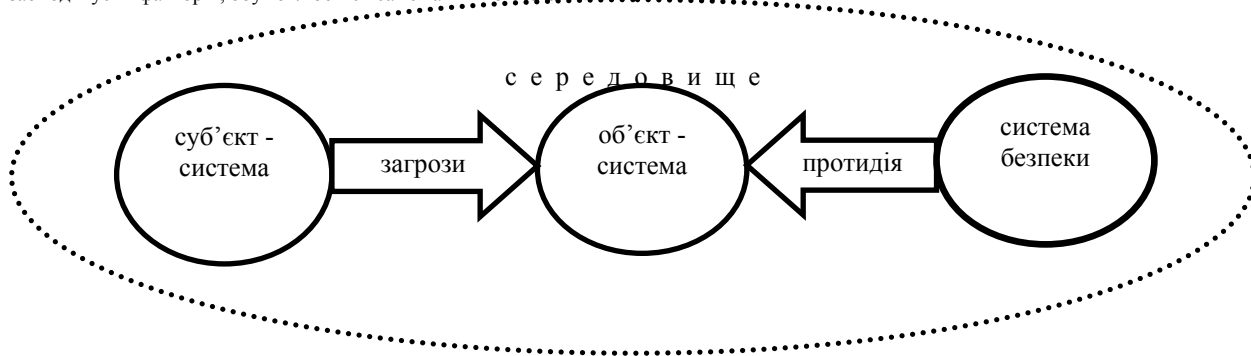

Рис.1. Узагальнена схема загроз та протидій в системі «суб'єкт-об'єкт-система безпеки».

Принцип дії цих факторів полягає у визначенні зв'язків і відносин, які завдають більшого впливу на стан безпеки. Цей принцип дозволяє визначити і формувати різносторонні фактори, які не завдають значного впливу на функціонування тих чи інших досліджуваних систем. Такий системний підхід дає можливість вивчати об'єкт з макро- і мікропозицій.

При макропідході об'єкт захисту розглядається як єдине ціле утворення, явище, сфера, не враховуючи його внутрішні властивості та зв'язки, а досліджуються тільки зовнішні впливи і їх взаємозалежність.

При мікропідході об'єкт захисту розглядається на основі внутрішніх властивостей, досліджується його внутрішня структура, зв'язки та елементи. До цього слід додати, що системний підхід дає можливість розглядати будь-який об'єкт захисту на рівні складної системи з великою кількістю як внутрішніх так і зовнішніх зв'язків, тобто на мезорівні.

Загальний системний підхід полягає в тому, що, оскільки усі компоненти і процеси в системі взаємопов'язані, то їх не можна розглядати незалежно один від одного. Адже зміна будь-якого фактора, чи параметра в системі теж викликає зміну інших змінних в системі. Більш того, стан інших змінних не підлягає швидкій зміні, а відбувається поступово, еволюційно, так як різні зміни відбуваються в різні періоди, то і система буде змінюватись по-різному, в залежності від часу.

Центральне поняття системного підходу – «система» - несе основне методологічне навантаження і віддзеркалює об'єкт в цілому, у взаємоузгодженості сторін, властивостей і відносин.

Система – це комплекс взаємопов'язаних елементів призначених для досягнення загальної мети. При цьому будь-яка система одночасно є елементом системи більш високого рівня. До визначених ознак системи слід віднести: наявність множини елементів; встановлені зв'язки і відносини між ними; внутрішню і зовнішню взаємодію; множину можливих станів; наявність складної ціленаправленої функції; визначену лінію поведінки.

Основою системи є її складові елементи, які позиціонуються як відносно самостійні по відношенню до всієї системи або будь-якої її частини, що пов'язана з іншими елементами системи певними відносинами.

Іншою важливою ознакою складової системи є її зв'язок. В системному підході зв'язок – це спосіб впливу, або взаємодії відносин елементів системи між собою, що обумовлюють структуру системи, її функціонування у часі і просторі. Це так звані системоутворюючі зв'язки, які за видами своєї діяльності в конкретних системах можуть здійснювати управлінські, інформаційні та інші функціональні обов'язки в залежності від форми зв'язку.

Висновки та пропозиції. Дослідження зв'язків у великих системах, а тим більше в системах протистояння сторін типу «загроза-захист» відноситься до більш складних задач. Процес функціонування системи дає можливість здійснювати функції управління сторонами, а також передбачати, запобігати та забезпечувати її захист.

Теорія безпеки лежить в площині захисту та протидії загрозам в соціально-економічних, виробничих та технологічних системах національної економіки. Базисні характеристики безпеки спрямовані на протидію дестабілізуючим факторам інноваційної діяльності. При цьому одна з фундаментальних проблем забезпечення безпеки, пов'язана із досягненням балансу інтересів суб'єктів безпеки, які відповідали б умовам стійкого інноваційного розвитку цих суб'єктів.

Логічна послідовність та структура змісту інноваційної безпеки і визначення сутності безпеки надає можливість окреслити конкретні її функції: прогнозування, виявлення, попередження, нейтралізація, локалізація небезпек та загроз, що виникають або можуть виникнути.

Такий підхід дає можливість визначенням взаємозв'язкам складових частин системи розробляти її структуру та порядок дії організаційно-економічного механізму інноваційної безпеки.

В цьому контексті інноваційну безпеку слід розглядати як комплексний і системний підхід, що здатний протистояти потенційним і реальним загрозам. Тобто для досягнення цієї цілі необхідна кардинальна зміна на принципово нових засадах парадигми розвитку інноваційної економіки.

Це дозволяє прискорити розробку та запровадження ефективного механізму поєднання національної ідентичності кожного модернізуючого суб'єкта з постіндустріальними цінностями розвитку економічної системи.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Управление инновационным развитием социально-экономических систем / Авт. кол.: Мингалева Ж.А., Молодчик А.В., Гребенкин А.В. и др.; отв. ред. Перский Ю.К. пред-диск. акад. А.И. Татаркина. Екатеринбург: институт экономики УрОРАН, 2010. - 519 с.
2. Урсул А.Д., Урсул Т.А. Универсальный эволюционизм (концепции, подходы, принципы, перспективы). М.:2007

3. Кафели И. Ф. Культура и цивилизация // Социально-политический журнал. 1995. №4. с. 126
4. Панов А. Д. Инварианты универсальной эволюции в мультиверсе // Универсальная эволюция и глобальные проблемы. М.: 2007. С.76-77
5. Шумпетер Й. Теория економічного розвитку (дослідження підприємницького прибутку, капітала, кредита, процента і цикла кон'юнктури) / Й. Шумпетер; пер. з англ., - М.: Прогресс, 1982. - 455с.
6. Гоббс Т. Левиафаниматерия, форма и власть государства церковного и гражданского. М.: Гос. Экан. Издательство, 1936. с. 254-255
7. Закон України "Про основи національної безпеки України". Прийнятий Верховною Радою України 19 червня 2003 №964-IV //Голос України. — 22 липня 2003 р. — №134 (3134). — с.20-21
8. Желібо С.П., Заверуха Н.М., Зацарний В.В. Безпека життєдіяльності. Навчальний посібник для студентів вищих закладів освіти України I-IV рівнів акредитації /За ред. С.П. Желібо і В.М. Пічі. —м. Київ «Каравела», Львів «Новий світ-2000», 2001.-320с. — с.9
9. Беченов А. Безопасность и энергетика России: угрозы и вызовы в новом тысячелетии // Управление риском.—2000. -№1. - С. 3-8.
10. Основы экономической безопасности (государство, регион, предприятие, личность): Учебно-практ. пособие / Под.ред. Е.А. Олейникова. — М.: ЗАС «Бизнес-школа «Интел-Синтез», 1997, — 288 с.
11. Новікова О.Ф., Покотиленко Р.В. Економічна безпека: концептуальне визначення та механізм забезпечення: Монографія / НАН України. Ін-т економіки промисловості. Донецьк, 2006. — 408 с.20-23

УДК 339.732/336.71

ТРАНСФОРМАЦІЯ МІЖНАРОДНОГО БАНКОВСЬКОГО СЕКТОРА В СОВРЕМЕННЫХ ЭКОНОМИЧЕСКИХ УСЛОВИЯХ**Никешина Н.В.** аспірант кафедри Міжнародна економіка, ДонНУ**Никешина Н.В. Трансформація міжнародного банківського сектора в сучасних економічних умовах.**

У статті визначено, що глобальні кризові потрясіння останніх років наочно позначили тісний зв'язок розвитку глобального банківського сектора з функціонуванням основних сегментів міжнародного фінансового ринку й базисних тенденцій у сфері руху капіталів, продовження процесу конвергенції різних фінансових операцій. Розширення світогосподарських зв'язків виявило необхідність формування міжнародного фінансового ринку, який забезпечує акумуляцію й перерозподіл фінансових ресурсів відповідно до обсягу й динаміки попиту та пропозиції на них на світовому ринку капіталів. Визначено, що складна структура міжнародного фінансового ринку значною мірою відповідає потребам фінансових ринків розвинених країн, які забезпечують первісний рух капіталу й грошових ресурсів у національних межах, і в значному ступені відповідає структурі цих ринків. Керування ризиками й жорсткість нормативно-правового регулювання залишаються ключовими питаннями для банків. Досліджено нові пріоритети розвитку банківського сектора, які містять у собі скорочення неефективних активів у неприбуткових сегментах і регіонах, а також орієнтацію на ключові сфери банківської діяльності. Доведено, що банківський сектор продовжує стикатися з новими труднощами, серед яких задоволення все більш складних потреб клієнтів, у тому числі повсюдне впровадження мобільних і соціальних медіа; підвищення вартості операцій у зв'язку з підвищенням регулятивного й нормативного тиску; зростання конкуренції з боку небанківських установ, таких як великі торговельні мережі й телекомунікаційні корпорації.

Ключові слова: міжнародний банківський сектор, конкуренція, кредитоспроможність, банківські активи, банківські ризики.

Никешина Н.В. Трансформация международного банковского сектора в современных экономических условиях.

В статье определено, что глобальные кризисные потрясения последних лет наглядно обозначили тесную связь развития глобального банковского сектора с функционированием основных сегментов международного финансового рынка и базисными тенденциями в сфере движения капиталов, продолжение процесса конвергенции различных финансовых операций. Расширение мирохозяйственных связей выдвинуло необходимость формирования международного финансового рынка, обеспечивающего аккумуляцию и перераспределение финансовых ресурсов в соответствии с объемом и динамикой спроса и предложения на них на мировом рынке капиталов и движением нормы прибыли. Определено, что складывающаяся структура международного финансового рынка в значительной мере отвечает потребностям финансовых рынков развитых стран, обеспечивающих первоначально движение капитала и денежных ресурсов в национальных границах, и в значительной степени соответствует структуре этих рынков. Управление рисками и ужесточение нормативно-правового регулирования остаются ключевыми вопросами для банков. Исследованы новые приоритеты развития банковского сектора, которые включают в себя сокращение неэффективных активов в неприбыльных сегментах и регионах, а также ориентацию на ключевые сферы банковской деятельности. Банковский сектор продолжает сталкиваться с новыми трудностями, среди которых удовлетворение все более сложных потребностей клиентов, в том числе включающих повсеместное внедрение мобильных и социальных медиа; повышение стоимости операций в связи с повышением регулятивного и нормативного давления; рост конкуренции со стороны не банковских учреждений, таких как крупные торговые сети и телекоммуникационные корпорации.

Ключевые слова: международный банковский сектор, конкуренция, кредитоспособность, банковские активы, банковские риски.

Nikeshina N. Transformation of international bank sector in the modern economic terms.

It is certain in the article, that global crisis shocks of the last years evidently designated close connection of development of global bank sector with functioning of basic segments of international financial market and base tendencies in the field of motion of capitals, continuation of process of convergence of different financial operations. Expansion of connections pulled out the necessity of forming of international financial market, providing an accumulation and redistribution of financial resources in accordance with a volume and dynamics of demand and supply on them in the world market of capitals and motion of norm arrived. It is certain that the accordion structure of international financial market answers the necessities of financial markets of the developed countries, providing a capital and money resources flow is primary in national scopes to a great extent, and largely corresponds the structure of these markets. A management and toughening of the normative-legal adjusting risks remain key questions for banks. New priorities of development of bank sector are investigational, which plug in itself reduction of not effective assets in unprofitable segments and regions, and also orientation on the key spheres of bank activity. A bank sector continues to run into new difficulties among which satisfaction of more difficult necessities of clients, including general introduction of mobile and social medias; appreciation of value of operations in connection with the increase of regulation and normative pressure; growth of competition from the side of not bank institutions, such as large point-of-sale networks and telecommunication corporations.

Key words: international bank sector, competition, solvency, bank assets, bank risks.

Постановка проблеми. Существенное влияние на развитие мировой банковской системы оказали процессы финансовой интеграции, ведущей к устранению барьеров между международным и национальными финансовыми рынками, росту объемов трансграничных перемещений капитала, формированию новой структуры участников. Финансовый кризис 2008-2009 годов оказал серьезное влияние на активы и прибыльность международного банковского сектора. Сегодня можно выделить несколько тенденций, вытекающих из повсеместного распространения информационных технологий и их имплементации во все сферы человеческой деятельности. С одной стороны это предоставляет возможности по улучшению банковских продуктов и услуг, а с другой ставит перед банками соответствующие этому проблемы реализации.